

Յեօվան ըլաւ, դինաց Գաւթը մօտ.

Յեօվանի կնիկն էլ գինաց Խանաիւթ խաթիւնը մօտ, էսաց.

— Էրթամ տինիմ, վուր էսքան կը գեօվան, ինչպէս կնիկ
ի. վուր Գաւթի իբի:

Գինաց տըսաւ զԽանաիւթ, որ մէկ խորոտ, ջիւջ կնիկ ի.

Սըրտ պատռաւ. — Էլ Գաւթ ըծը չառնը, էսաց, ըլ բօշի:

316. Էկաւ առն, ընկեաւ խըւանդ:

Իբիք օր խըւանդցաւ վերայ չուրօը մեռաւ:

Կնկայ կսկըծու Յեօվան էլ մեռաւ:

Վուր Յեօվան մեռաւ, Գաւթ շատ լացից.

Էրկուսն էլ տարաւ, պատարագով խուրից.

Էկաւ, միամիտ ուր առն, նստաւ:

Մէկ տարը սինայ ուր առն նստիր ի.

Խապար չի ախշար ինչ կայ, ինչ չկայ:

317. Աճմու¹ շահն ի, ըլաւ թել տուից Բապը Յրէնկին.

էսաց. — Մէկ մարդ Սասունայ էկաւ իմ խուղը մէջ.

էգա մարդիւ անուն էլ Գաւթ կըսին.

Ձիմ առկեարն յըմեն ջարդից, սպանից.

Խանաիւթ խաթիւն կէր Խոյ քեաղաք, շատ խօրոտ էր.

էգա մարդ զեօեօվէն զԽանաիւթ առըց տարաւ:

318. Բարէ Յրէնկ էգա խուսքից հաւատարում չէրաց.

Կանչից, վազիր, վաքել ժողուի, իբի ուր դիւան,

— Շահու թուղթ, էսաց, կարդացէք,

Տիսնանք, ինչ գրուի ինե, ձի խիւք կը կտռի,

Մէկ մարդ, խարիր խաղար մարդ կսպանի:

Վուր զթուղթ կարդացին, յըմեն էնտե ծծղացին,

— Սուտ բան ի. թագաւոր, վրէ՛ կաւատաւ.

Մինք մէկ էլ չընք աւատար. էգա ս՛ր լսիր, ս՛ր տխիր ի:

Թագաւորն էլ կը վիրցի. — Չանըմ, թագաւորն էլ սուտ

կըսի:

319. — Աղէկ կըսին, մինք էլ գտինք սուտ չըսի.

Հապա խիւք բան չի. որ սիօնի, մէկ թուղթ գրինք Սա-

սուն,

Խարցումս էնինք, սուտ ի թէ աղուրթ, էնքեախ կաւատանք:

320. Կըլնըն թուղթմ կը գրին Սասուն Գաւթըն:

— «Գաւթ, մինք լսիրինք, դիւ զօռպա մարդմ իս:

Կգեսա էրի մի կռիւ:

Վուր չըս իգեայ, ասկեար կը քեշիմ քիւ վերայ.

Քեօ երկիր քեարքեանդ կէնիմ.

1 Պարսիկ. անվարժ.